

Mia kaj Moozie

Rakonto de Boneco

De Shweta Bala

Ilustrita de Sahana Bala

En granda urbo, vivis knabino nomata Mia. Mia amis ludi, danci kaj kanti. La tuta najbareco ŝatis Miaon pro ŝia gaja sinteno al homoj. Mia salutis homojn feliĉe kaj ili salutis ŝin reen kun rido sur siaj vizaĝoj.

Iun tagon, Mia promenis tra la parko kun plasta taso da akvo kaj sako da fritoj en la manoj. Post kiam ŝi finis, ŝi ĵetis ilin sur la teron anstataŭ en recikladon. Unu el la amikoj de Miao, Emily, vidis ŝiajn agojn, kaj estis tre surprizita por vidi ŝian portilon.

Ŝi alproksimiĝis al Mia kaj demandis, "Kial vi ĵetis la rubon sur la herbon?"

Mia respondis, "Ne estis proksima rubujo, do mi ĵetis ĝin tien."

"Vi ankoraŭ ne devus fari tion, Mia. Ĝi estas malbona por la medio." diris Emily.

"Ĝi estis nur du pecoj da rubo." Mia rimarkis.

"Ĉu vi farus tion en via domo? Ĉu lasi du pecojn da rubo?

Pensu pri tio Mia, mi scias, ke vi baldaŭ prenos la ĝustan decidon."

Emily tiam komencis piediri reen al sia hejmo kaj Mia komencis pensi pri kion ŝi faris.

Tiun nokton, Mia havis la plej strangan sonĝon kiun ŝi iam havis. En ŝia sonĝo, Miao estis kontaktita fare de bovino nomita Moozie.

Moozie prezentis sin, "Saluton Mia! Mi estas Moozie. Ne estu timas! Mi devas paroli kun vi pri tio, kio okazis en la parko."

Mia demandis, "Kial malgranda peco de rubo tiom zorgas?"

"Kion vi faris estas malbona por la medio. Venu kun mi kaj ni iros al malsamaj lokoj kaj vidos kiel ili sentas pri rubo."

Mia konsentis kaj ili komencis marŝi laŭ migrovojo.

Kiam ili promenis en la arbaro, Mia vidis malgajan parolantan cignon naĝi en lageto.

Mia demandis ŝin, "Kio estas la afero, sinjorino Swan?"

La cigno respondis: "Estas tiom da rubo en la lageto, kie mi manĝas kaj naĝas. Multaj el ni restas malsataj pro la rubo. Mi vere deziras, ke homoj ĉesu rubi kaj komencis helpi la medion.

Multaj estaĵoj estus vivantaj kaj feliĉaj kompare kun nun."

Mia estis tre malĝoja vidi la kompatindan cignon kaj aŭdi ĝian malĝojan rakonton.

Baldaŭ, Moozie kaj Miao promenis en la arbaron, kie la migrovojo kondukis ilin, kaj vidis tre malfortan arbon kun maldikaj branĉoj pendantaj de ĝi. Mia demandis la arbon, "Kial vi estas tiel malĝoja Sinjoro Arbo?"

La arbo respondis, "Multaj el ni ĉesis produkti fruktojn pro la tuta rubo, kiu malhelpas al ni ricevi nutraĵojn. Multaj el ni malsaniĝas kaj malfortiĝas. Ni baldaŭ foriros por ĉiam se ĉi tiu rubkutimo daŭras. Ni faras tiom multe por la homoj. Ni donas al ili naciajn parkojn kie ili povas vidi mirindan naturon. Ni donas al ili aeron por spiri, lignon por iliaj domoj, kaj lokon por la bestoj kaj birdoj, kaj tamen ili daŭre vundas nin."

Mia iĝis korŝirita vidi la malriĉan arbon suferi tiel malbone.

Kvietigis la arbon kiel eble plej bone, Mia kaj Moozie vidis amikan birdon, plorsingultante sur arbobranĉo.

Mia vokis, "Kio estas la afero birdo? Kial vi ploras?"

La birdo respondis: "Mi ĉasis manĝaĵon, kiam mi vidis ion sur la tero. Mi pensis, ke estas iom da manĝaĵo, kiun mi povas nutri miajn idojn.

Ĝi montriĝis rubo kaj nun miaj etuloj malsanas. Ĉi tio estas pro homoj, kiuj rubas. Kial homoj devas ĵeti rubon sur la teron anstataŭ formeti ĝin en recikladon?"

Mia estis tiel ŝokita ke ŝi komencis plori vidante la tutan damaĝon de kiu ŝi estis parto. Ŝi rimarkis, ke se ŝi kaj aliaj daŭrigos ĉi tiun teruran konduton, la medio estos detruita. Ŝi rimarkis, ke ŝi faras tion eĉ sen rimarki!

Mia ekkriis al Moozie, "Nun mi komprenas kion mi faris malbone. Mi devus trakti la Teron kiel mian hejmon. Dankon Moozie pro montri min ĉirkaŭe kaj rimarkigi min."

Moozie respondis, "Mi ĝojas, ke vi komprenas kion mi provas diru. Memoru esti ĉiam afabla kaj konservi la medion!"

Kiam la alarmo sonoris, Mia vekigis pli hele kaj feliĉa ĉar ŝi sciis fari la Teron pli bona loko. Mia komencis median klubon kaj dividis sian scion pri konservado de la medio. Kiam ŝi rigardis supren al la ĉielo, Mia vidis Moozie rideti malsupren al ŝi.

Fine

Pri la kreintoj de Mia kaj Moozie:

Shweta Bala estis 10-jara en 2020 kiam ŝi skribis "Mia kaj Moozie" kaj studento de 5-a grado en reta lernejo - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la fratino de Shweta, ilustris la rakonton dum 15-jaraĝa kaj 9-a- grada studento ĉe Lynbrook High School en San Jose, Kalifornio.

Iliaj bonkoraj verkoj por Moozie kaj Children's Kindness Network estas:

Rakontoj:

- Mia kaj Moozie
- La Magio de Bonkoreco de Moozie
- Pozitivaj Vortoj de Moozie
- Moozie kaj la Cirko

Poemo:

- Moozie Poemo

Enigmoj:

- Moozie Vortserĉo
- Disfragu la vortojn

Afiŝoj (kreitaj frue dum la Covid-pandemio):

- Moozie Diras Porti Maskon
- Moozie Lavas Manojn

Moozie kaj Ĉielarko en Nevergreen City

de Colin Barca

Ĉiuj rajtoj rezervitaj

Eldonita de Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie kaj Ĉielarko en Nevergreen City

De Colin Barca

Moozie la Bovino estas tiel afabla kiel eble. Neniu alia estaĵo estas pli afabla ol ŝi. Ŝi milde ludis kun Ĉielarko la bovido unu matenon kiam la poŝto alvenis. Farmisto Ted iris kontroli ĝin.

"Moozie, estas io por vi!" Farmisto Ted vokis el la leterkesto. Ĉe la sono de ŝia nomo, Moozie kuris al Farmisto Ted, singarda ne paŝi sur ion ajn. Farmisto Ted donis al ŝi koverton.

La papero interne diris:

Kara Moozie,

Mi nomiĝas Talia, kaj mi bezonas vian helpon! Bonvolu veni al 154 Attle Road en Nevergreen City.

Sincere,

Talia

"Hmmm ... Mi scivolas kio estas malbona, diris Muzio. "Estus afabla helpi Talia." Kaj tiel Moozie, Rainbow, kaj Farmisto Ted forveturis al Nevergreen City en sia kamiono.

Antaŭ ol la tri eĉ vidis la urbon, Moozie povis flari la teruran fetoron de Nevergreen City. Estis terure! Kaj dum Moozie ne dirus ĝin laŭte, ŝi jam vidas, e, flari kial Talia skribis. Baldaŭ, ili eniris la urbon.

En la urbo, ili trovis Attle Road. Farmisto Ted frapis la pordon de domo 154, kaj Talia malfermis la pordon. "Dankon al vi ĉiuj por veni!" Talia diris espereme.

"Ni volonte helpas, sed kion ni faru?" demandis Ĉielarko. Ĉiuj pensis.

Tiam Moozie kaŝrigardis scivoleme en rubujon. Ĝi estis malplena krom pomkerno.

"JEN ĜI!" Moozie muĝis feliĉe. [Colin ŝatus vigligi ĉi tiun frazon en bildo.]

"Kion vi celas?" demandis Talia.

"Ni povas uzi la rubujojn por preni la rubon!" Moozie respondis.

"Tio povus esti malbona ideo," diris Ĉielarko. "Ni ne scias kie estis tiuj aĵoj."

"Hmmm... Ah! Mi havas ĝuste la aferon en la kamiono!" diris Farmisto Ted, ricevante gantojn kaj kaptilojn el la kamiono.

Post kiam ili finis Attle Road, la teamo ĝojkriis! Tiam ili vidis la reston de la urbo.

"Ni neniam finos nun!" ĝemis Talia. "Neniel, ne kiel!!!"

"Ni ne devus rezigni," diris Moozie. "Eble ni devus ricevi helpon de la urbo."

"Bonega ideo, Moozie! Sed kiel?" demandis Talia.

"Ne maltrankviliĝu, Talia, mi havas planon," certigas Moozie.

Moozie marŝis kaj marŝis, ĝis la urboplaco,

Kaj malrapide sed certe komencis pleniĝi per aero,

Kaj iam la korpo de Moozie estis giganta sfero,

Malgranda sono ellasis, komence malfacile aŭdebla.

Tiam la sono fariĝis pli kaj pli laŭta ankoraŭ

Ĝis ĝi estis tre alta kaj super akra

La loĝantaro eliris, aŭdante la novan sonon

La sono kiun Moozie faris, la sono konata kiel

MOOOOOO! [Colin ŝatus vigligi ĉi tiun vorton en bildo.]

Kiam la muo de Moozie ĉesis, ĉiuj homoj marŝis al ŝi demandante demandojn. Poste Talia

eliris kaj klarigis la problemon. La urbanoj komprenis, ke ilia urbo estas malordo kaj

decidis helpi.

Fine, la tuta urbo estis pura, kaj la urbanoj ĝojkriis pri Moozie.

"Kokso, kokso Hura por Moozie!"

Kaj tiel, Moozie kaj Talia dividis siajn adiaŭojn.

"Adiaŭ, Muĉjo," diris Talia.

"Adiaŭ, Talia," diris Muĉjo. "Se vi iam bezonas helpon, bonvolu demandi nin."

Kaj tiel Moozie, Ĉielarko, kaj Farmisto Ted forlasas Nevergreen City. ...

... kvankam Moozie sentis la bezonon ŝanĝi la nomon.

Pri la Aŭtoro:

Colin Barca estas dekdu-jaraĝa kun koro el bronzo, eble arĝenta. Li volis krei libron por amuzo, kvankam li ne havas sperton.

Pri Farmisto Ted:

Jes, Farmisto Ted estas reala, kaj li kreis la markon Moozie! Li estas tre afabla, kaj li estis tre feliĉa lasi Colin fari Moozie-libron.

Malantaŭo de la Libro:

Kiam Moozie, Rainbow, kaj Farmisto Ted ricevas leteron de iu nomita Talia petante helpon, ili scias ke ili devas helpi ŝin! Ĉu Moozie kaj amikoj povas purigi Nevergreen City? Aŭ ĉu ĝi estas tro da malordo?

Moozie kaj la Granda Malbela Insekto

Big Moozie la bovino estas afabla kiel eble.
Neniu alia estaĵo estas pli afabla ol ŝi.

Ŝi estis hejme en la garbejo unu pluvan tagon, kun
ĉiuj ŝiaj kunloĝantoj muĝantaj for.

La porkoj snufadis kaj faris kotajn tortojn.
La ĉevaloj brakis kaj trotis pro fiero.

La kaproj amuze batis unu la alian.
La maljuna patrino anaso kvakis "Ĉiuj Kuru!"

"Kio malbona maaaay ni demandas?" diris la kaproj en la garbejo.
Anaso kvakis, "Ĝi estas cimo kaj mi ne intencas alarmi,

Sed ĉi tiu cimo estas granda, tro granda por manĝeto."
Ĉevalo brakis, "Mi premos ĝin do nur stariĝu reen."

Porkoj gajis, "Ho, ĉu, tio estas granda malbela insekto kun
du kornoj, harplenaj palpiloj sur nigra skarabo-taso!"

Ĉevalo levis alte sian kruron muskolforta kaj malgrasa,
Bovino kriis, "Moozie! venu rapide al la sceno!"

Moozie kriis, "haltu!" kiel ĉevala hufo frakasis teren.
Ĉiuj bestoj retenis la spiron, kolektiĝis ĉirkaŭe.

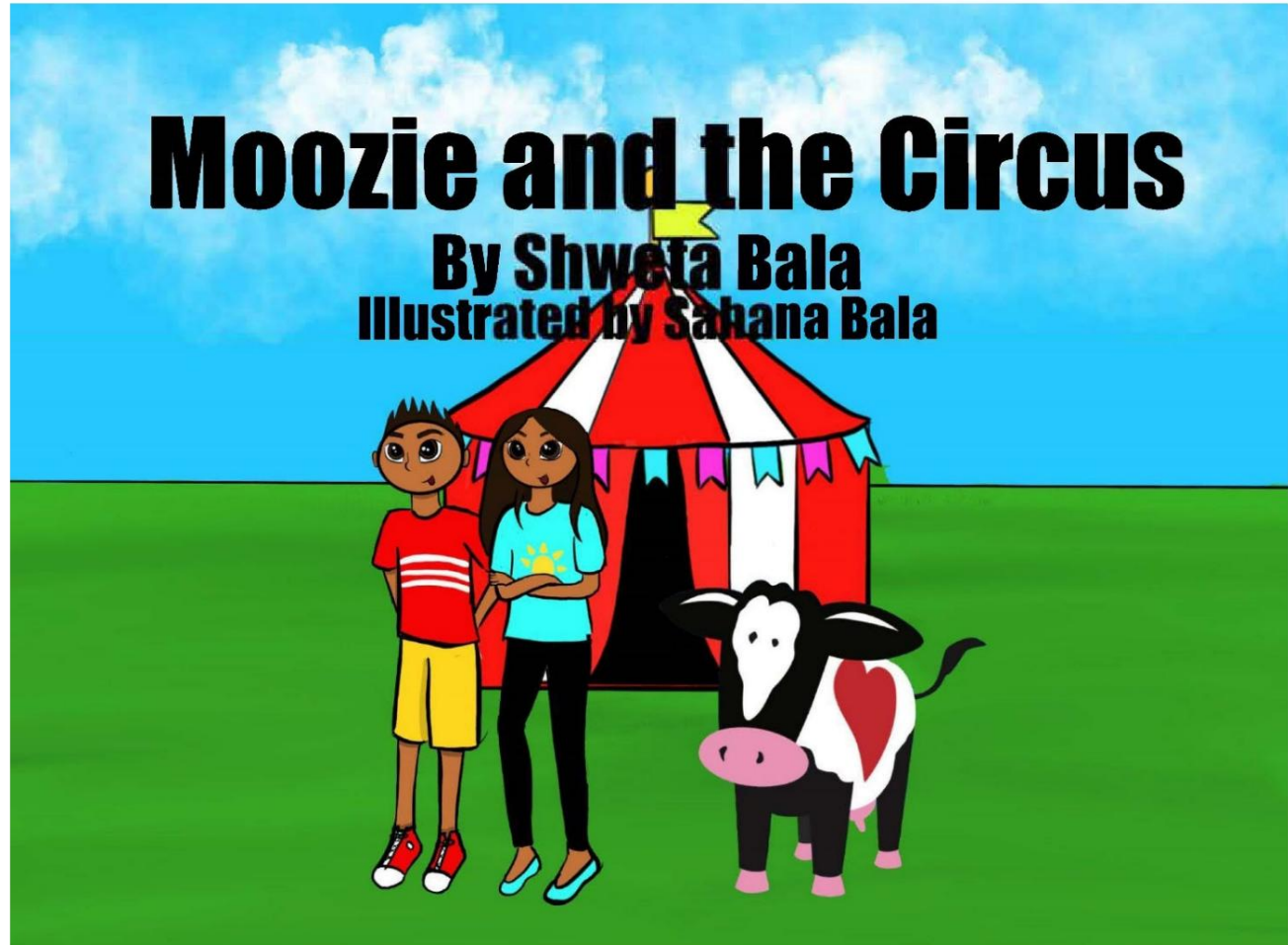
Moozie puŝetis la malpuraĵon kaj granda cimo elrampis.
Ĉiuj bestoj anhelis kaj eligis krion!

"Ho Dio!, ni bedaŭras... Moozie diris al ni ĉesi Sed grandaj cimoj
estas kuriozaj kaj timigaj, ĉu ne?"

Moozie komencis per sia afabla milda tono,
"Insektojn, kiel librojn, oni ne povas juĝi nur per aspektoj.

Ni devas rigardi pli profunde kaj vidi eĉ cimojn povas esti bonaj.
Serĉi bonon estas ĉio kiel ĉiam ni devus.

Cimoj povas esti helpemaj al ĉiuj, vidu, ili havas
sian lokon sur la Tero same kiel vi, same kiel mi."

Moozie kaj la Cirko

De Shweta Bala
Ilustrita de Sahana Bala

"Fine estas ĉi tie! Vekiĝu Azaan!" kriegis Ayana dum ŝi ĵetis siajn kovrilojn sur la plankon.

Estis varma somera mateno kaj Ayana estis ekscitita ĉar hodiaŭ estis tre speciala tago. Ayana kaj Azaan estis ĝemeloj. Ayana ĉiam sekvis ŝiajn instinktojn, dum Azaan estis pli de logika pensulo. Ili amis fari ĉion kune... ĉion krom vekiĝi matene.

Azaan malrapide demetis siajn kovrilojn kaj etendiĝis. "Kio estas ĉi tie? Ĉu mi povas reiri al lito?"

"Ĉu vi ŝercas!" Ayana kriis ekscitite. "Hodiaŭ estas nia naskiĝtago!"

Azaan subite komencis tre larĝe rikani.

"Ho! Mi tiom longe atendis ĉi tiun tagon! Ni malsupreniru kaj manĝu matenmanĝo kaj poste amuziĝu multe!" Azaan ekkriis.

Ayana kaj Azaan komencis marŝi kune, pensante pri la tuta amuzo kiun ili havos.

Ĉiujare, dum ilia naskiĝtago, iliaj gepatroj prenis ilin por iri spekti sian plej ŝatatan cirkon: La Cirko de Amuzo.

"Ĉi tiu naskiĝtaga spektaklo estos la plej bona ĝis nun!" Ayana ekkriis englutante siajn patkukojn. "Mi aŭdis, ke ili faras specialan spektaklon kun elefantoj!"

Ilia paĉjo respondis, ridetante, "Estas ankaŭ unu plia afero, kiu faros faru ĉi tiun vojaĝon la plej bona por vi ambaŭ. Ni rajtas iri postscenejon kaj renkonti la cirkajn trejnistojn!"

Ayana preskaŭ frapis sian teleron de la tablo aŭdinte tion. Ili ambaŭ estis tiel fervoraj iri. La duopo rapide manĝis sian matenmanĝon kaj iris al la aŭto.

Kiam ili alvenis tien, ili havis horon antaŭ ol la spektaklo komenciĝis, tiel ke ili decidis turnei la lokon. Dum ili ĉirkaŭpromenis, Azaan vidis lacan sciuron sur la tero, kiu ne povis moviĝi. Ayana kaj Azaan tuj kuris por helpi la kompatindan beston. Ili milde prenis la sciuron kaj metis ĝin sur molan herbbeton en la ombro. Ayana ricevis botelon da akvo kaj kelkajn glanojn sur la tero, kaj metis ilin antaŭ la sciuro. La sciuro baldaŭ komencis streĉi kaj trinki la akvon. Tiam ĝi ricevis iom da energio kaj ekmoviĝis. Zorgema bovino nomita Moozie vidis tiujn agojn de la arbusto en kiu ŝi kaŝis proksime kaj sciis ke Ayana kaj Azaan estis la homoj kiuj savos la mistraktatajn bestojn en la cirko. Moozie decidis atendi ke la spektaklo finiĝos kaj tiam paroli kun ili.

Kiam la kurtenoj malfermiĝis, Ayana kaj Azaan miris vidi la elefantoj ruliĝas sur la pilkoj, la bestoj saltas en ringojn, kaj la akrobatoj faras multajn manojn. Post sensacia prezento, Ayana kaj Azaan rakontis al siaj gepatroj ke ili revenos en kelkaj minutoj kaj iris postscenejon, kie ili vidis Moozie. Azaan estis tuj kriegi, sed Moozie maldaŭrigis lin kaj prezentis sin.

Moozie diris trankvile, "Saluton Ayana kaj Azaan. Bonvolu ne timi. Mi estas Moozie. Dum la cirko estas amuza por spekti, ĝi ne estas amuza por la bestoj farantaj ĝin. Vi ambaŭ ŝajnas esti tre afablaj kaj inteligentaj infanoj. Venu kun mi kaj mi klarigos."

Azaan estis konfuzita kiel al kial la cirko vundis bestojn kaj kial li devus iri kun Moozie sed post kiam Ayana persvadis lin, li finfine jesis iri.

Dum ili iris pli malproksimen malantaŭ la scenejo, ili kaŝis sin malantaŭ kurteno kaj vidis, ke la bestoj estas vipitaj kaj vunditaj por fari la ruzojn. La elefantoj ĝemis kaj la simioj kriegis.

Ayana, Azaan, kaj Moozie restis pli longe kaj ili vidis ke la bestoj ne estis manĝitaj ĝis ili faris siajn agojn. Ili rimarkis, ke ankaŭ la bestoj ne feliĉas farante la lertaĵojn. Estis tre malfacile rigardi la elefantojn trafitaj pro ne balanciĝado sur la glitigaj pilkoj kaj la simioj ne salti tra la malgrandaj ringoj.

Ayana estis esploranta, sed tiam Moozie komentis, "Ĉi tiuj bestoj estas traktataj kvazaŭ ili ne estas vivanta estaĵo. Vi ambaŭ povas helpi. Ĉi tiuj bestoj trapasas multon por distri homojn, kiuj venas por sia distro."

Ayana kaj Azaan decidis preni kontrolon.

Ayana vokis, "Atendu! Ne vundu la bestojn!"

La trejnisto diris, perpleksa, "Kion vi faras ĉi tie? Vi ne estas supozeble estas ĉi tie. Vi devus esti en la postscenejo de la aktoro!"

Azaan ekkriis, "Aŭskultu nin! Vi ne devus vundi la bestojn."

La trejnisto respondis: "Ĉi tiuj bestoj tute ne aŭskultos!" Azaan respondis: "Tio estas ĉar vi ne traktas ilin kiel bestojn. Vi vundas ilin kaj eĉ ne rekompencas ilin pro iliaj klopodoj.

Bestoj havas emociojn kiel ni. Ĉu vi povas labori sen manĝaĵo aŭ paŭzoj en loko, kiu ne estas via natura vivejo? Kaj krome faru ion, pri kio vi ne vere ĝojas?"

La trejnisto suspiris kaj pensis pri tio. Fine li decidis, ke ili pravas.

Ayana kaj Azaan ambaŭ diris kune: "Memoru esti bonkora al bestoj!"

La trejnisto ridetis kaj deklaris, "Dankon pro memorigi min. Mi antaŭe estis tiel afabla al bestoj kaj nun rigardu min! Mi vipas ilin kaj batas ilin. Mi certe traktos ilin pli bone. Ĉar vi infanoj memorigis min, kia devus esti vera besttrejnisto, ĉu vi ŝatus karesi la bestojn?"

Ayana kaj Azaan rapide konsentis kaj ili karesis ĉiujn bestojn unu de unu. Ili tre ĝojis vidi, ke la bestoj ne plu ricevos malbonan traktadon.

Dum la aŭtoveturo reen, ili rakontis al siaj gepatroj ĉion, kio okazis.

Ayana aldonis, "Venontfoje, ĉu ni iru al safaro, kie la bestoj estas liberigitaj en sia vivejo?"

Ilia panjo fiero ridetis al ili. Ŝi respondis, "Certe. mi pensas tio estas mirinda elekto. Cetere, kio igis vin elekti safaron ol cirkon?"

"Ho, ĝi estis nur de nia postsceneja sperto." Azaan respondis, pensante pri Moozie.

Pri la kreintoj de Moozie and the Circus:

Shweta Bala estis 10 jarojn maljuna en 2020 kiam ŝi skribis "Moozie and the Circus" kaj studento de 5-a grado en reta lernejo - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la fratino de Shweta, ilustris la rakonton dum 15-jaraĝa kaj 9-a- grada studento ĉe Lynbrook High School en San Jose, Kalifornio.

Iliaj bonkoraj verkoj por Moozie kaj Children's Kindness Network estas:

Rakontoj:

- Mia kaj Moozie
- La Magio de Bonkoreco de Moozie
- Pozitivaj Vortoj de Moozie
- Moozie kaj la Cirko

Poemo:

- Moozie Poemo

Enigmoj:

- Moozie Vortserĉo
- Disfragu la vortojn

Afiŝoj (kreitaj frue dum la Covid-pandemio):

- Moozie Diras Porti Maskon
- Moozie Lavas Manojn

Moozie Serĉas Afablajn Agojn

Estis bovino nomita Moozie,
Kiu estis afabla kaj dolĉa;
Ŝi serĉus agon de bonkoreco

Eĉ laŭ trafikata strato!

Iun tagon dum survoje Ŝi
trovis vunditan dorlotbeston;
Sed ŝi ankaŭ vidis knabeton, Kiu
vokis bestkuraciston.

Moozie vidis ĉi tiun bonan
faron, Kaj pensis, ke ĉi tiu ago estis
afabla, Ŝi rigardis la knabeton,
Kaj rememoris lin en sia menso.

Moozie daŭrigis sian vojaĝon, Tra
la pikantaj abeloj; Ĝis ŝi trovis
agon de bonkoreco, Kie knabino zorgis
pri la arboj, Moozie rimarkis ĉi tiun agon,
Kaj estis kontenta kaj
kontenta, Ŝi rimarkis la knabinon
kaj antaŭeniris, Kun la menso trankvila.

Moozie puŝis tra la noda herbo, Dezirante leviĝi
per pulio, Sed baldaŭ ŝi trovis vilaĝon,
Kie knabo protektis amikon
kontraŭ ĉikananto.

Moozie vidis ĉi tiun
agon, Kaj ankaŭ tre ĝojis, Ŝi
notis la knabon, Kaj pluiris al
ien nova.

Moozie serĉis kaj serĉis, Kaj baldaŭ
trovis agon, Kie knabino
rakontis al si bonajn aferojn, Kiu faris pozitivan
efikon.

Moozie estis tre ravita pro la vido, Kaj
ankaŭ estis ravita, Ŝi
rimarkis la knabinon, Kaj
moviĝis de kie la knabino deklamis.

Moozie estis tre feliĉa, Kaj
daŭre serĉis agon kiu estis nova, Ŝi ankoraŭ serĉas
ĝis hodiaŭ, Ĉu ŝi povas trovi agon de
vi?

Pri la kreintoj de pluraj verkoj por Infana Bonkoreco-Reto:

Shweta Bala estis 10-jara en 2020 kiam ŝi skribis ĉi tiujn verkojn kaj studento de 5-a grado en reta lernejo - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la fratino de Shweta, ilustris la rakontojn kaj afiŝojn dum 15-jaraĝa kaj 9-a -grada studento ĉe Lynbrook High School en San Jose, Kalifornio.

Iliaj bonkoraj verkoj por Moozie kaj Children's Kindness Network estas:

Rakontoj:

- Mia kaj Moozie
- La Magio de Bonkoreco de Moozie
- Pozitivaj Vortoj de Moozie
- Moozie kaj la Cirko

Poemo:

- Moozie Serĉas Afablajn Agojn

Enigmoj:

- Moozie Vortserĉo
- Disfragu la vortojn

Afiŝoj (kreitaj frue dum la Covid-pandemio):

- Moozie Diras Porti Maskon
- Moozie Lavas Manojn

La Afabla Aventuro de Moozie

De Jane Morton

Helpite fare de Farmisto Ted & Moozie

Ilustrite fare de Jane Royse

[paĝo 2]

Big Moozie la bovino estas tiel afabla kiel eble.

Neniu alia estaĵo estas pli afabla ol ŝi.

[paĝo 3]

Ŝi staras milde svingante la muŝojn per sia vosto, observante tri anasidojn ludantajn proksime de la migrovojo.

[paĝo 4]

Ŝi aŭdas ion veni kaj pikas la orelojn.

[paĝo 5]

Nun kio estas ĉi tiu tambura sono, kiun ŝi aŭdas?

[paĝo 6]

La hufbatoj de brutaro. La grego iras.

[paĝo 7]

Ĝi direktiĝas al la valo malsupre.

[paĝo 8]

La brutaro flaras akvon kaj akiras sian rapidon.

[paĝo 9]

Rapida troto baldaŭ fariĝas amasfuĝo.

[paĝo 10]

Se Moozie ne povas turni la tutan gregon, ili piedpremos la anasidojn rekte en la teron.

[paĝo 12]

Ŝi provas forpeli anasidojn reen, sed ili daŭre petolas kaj ludas.

[paĝo 13]

Ŝi provas moviĝi pli proksimen por ŝirmi la tri.

Ili ne estos ŝirmitaj. Ili preferus kuri liberaj.

[paĝo 14]

“Estas neniu alia, do ĉio dependas de mi.

Mi devas turni la gregon. Mi faros ĝin,” ŝi diras.

La grego, kiu proksimiĝas, faras polvon.

“Mi povas turni la gregon. Jes, mi faros ĝin. Mi devas.”

[paĝo 16]

Ŝi prenas iom da aero kaj ankoraŭ pli da aero kaj baldaŭ

granda Moozie ŝveliĝas kiel balono.

[paĝo 18]

Kaj ĝuste kiam ŝajnas kvazaŭ Moozie povus krevi,

malgranda sono eskapas de ŝi, kaj uuummmm sonas komence.

Ŝi uzas la aeron ke ŝi estas stokita profunde interne, por

alvoki Mooooo kiu atingos la dislimon.

Ŝia Muuooooo kolektas forton kiam ĝi eksplodas de la monteto.

Ŝi blekegas tiel forte, ke la grego haltas kaj staras senmove. Mmmmmmmmoooooo

[paĝo 20]

Laŭtaj eĥoj kiel tondro plenigas brutaron per timo.

La grego turniĝas ĉirkaŭe, ĉiu bovidino kaj bovido.

[paĝo 22]

Ili deturniĝas al akvo sur nova pado, dum tri anasidoj

daŭrigas sian banon.

[paĝo 24]

La patrino anaso kvakas, "Dankon pro savi mian skipon.

Neniu alia estaĵo estas pli afabla ol vi."

"Mi estas nur unu bovino. Ĉio dependis de mi.

Mi ja turnis la gregon, kaj vi estas bonvena," ŝi diras.

La Magio de Moozie
Kolorlibro kun Bonkora Mesaĝo
De Sara Beck
Ilustrite fare de Katie Olsen

[Paĝo 2]

Iam antaŭe
en domo same kiel via loĝis
kuraĝa knabineto kun
brunaj okuloj kaj bukloj.

[Paĝo 3]

Ŝi ne ĉiam estis kuraĝa -
nur vizaĝo en la homamaso
kun magia amiko nomita
Moozie la Bovino.

[Paĝo 4]

Nun Moozie estis luksa,
nur plenigita bovineto
kun korforma tufo
de haroj sur ŝia brovo.

[Paĝo 5]

Sed kiam ajn la knabino
estis malcerta aŭ timis
ŝi flustris al Moozie nokte dum
ŝi kuŝis.

[Paĝo 6]

Nun unu nokton la knabino
havis tiom multe en sia menso
ke ŝi ne povis ĉesi paroli tiel forte,
kiel ŝi provis.

[Paĝo 7]

Kaj Moozie nur aŭskultis
komence dum ŝi ploris
ke la infanoj en ŝia lernejo estis
kruelaj kaj malafablaj.

[Paĝo 8]

"Ili estas malbonaj," ŝi diris,
"kaj mi scias, ke ĝi estas malĝusta
sed mi neniam prenas flankon -
Mi nur iras kune."

"Estas unu knabo," diris la knabino,

“kaj lia nomo estas Finn.
Li estas iom malsama -
li ne taŭgas.”

[Paĝo 9]

"Mi pensas, ke li ŝajnas bela
kaj mi ŝatus esti amikoj,
sed kio se la aliaj infanoj
incitetos min kiel li?"

[Paĝo 10]

"Ho Muĉjo," ŝi diris,
“se nur vi scius kiom
mi deziras
Mi sciis ĝuste kion fari.”

[Paĝo 11]

Tiam subite En palpebrumo
de okulo Moozie ekbrilis
kiel fulgoro.

[Paĝo 12]

Kun delikata bruo kaj
ekbrilo de lumo,
Moozie staris ĝuste tie
tute videbla!

Tiel alta kiel la komodo,
tiel larĝa kiel la lito
kun korforma tufo
de haroj sur ŝia kapo.

[Paĝo 13]

"Mia amiko," Moozie muĝis.
“Vi petis de mi helpon
lerni kiel esti bonkora
al Finno kaj al vi mem.”

[Paĝo 14]

“Kaj mi lernis kelkajn lertaĵojn
en mia vivo kiel bovino,
sed mi diros al vi la veron -
vi jam scias kiel.”

[Paĝo 15]

“Kiam la mondo estas malafabla

kaj vi ne scias kion fari,
pensu pri kiel vi volas
la tuta mondo por trakti vin."

[Paĝo 16]

"Ĝi estas simpla
regulo, kiu estas facile provi.
Nur aŭskultu vian koron -
vi trovos ke ĝi scias plej bone."

La larmoj de la
knabineto sekiĝis sur ŝia mentono
dum ŝi suprenrigardis al Moozie
kaj diris kun rido,

[Paĝo 17]

"Ĉu finfine ĝi estas tiel
simpla kiel tio?
Ĝi certe estus agrable
havi novan amikon."

[Paĝo 18]

"Vi scias, mi pensis
Mi eble demandos Finn
se li volus sidi kun mi ĉe la
tagmanĝo de tempo al tempo."

[Paĝo 19]

Kaj Muĉjo muĥis kaj ŝiaj okuloj
briletis
Dum ŝi ridis kaj diris
"Vi scias, mi pensas, ke li eble!"

[Paĝo 20]

La knabino metis siajn
brakojn ĉirkaŭ la molan kolon
de Moozie kaj flustris, "dankon
pro esti mia amiko."

[Paĝo 21]

"Ho infano," muĝis Moozie,
"Tio ja estas mia tasko -
esti ĉi tie kiam vi bezonos min,
veni kiam vi vokas."

[Paĝo 22]

"Nur lasu vian koron kanti

kaj mi estos ĉi tie,
do adiaŭ nun..."
Kaj Moozie malaperis!

[Paĝo 23]

La knabino restis tenante
eluzitan bovineton
kun korforma hararo sur la brovo.

[Paĝo 24]

Kaj ŝi ridetis, kiam ŝi lasis sin
drivi al lito,
revi pri magio kaj
fari novajn amikojn.

La Magio de Bonkoreco de Moozie

Estu Bonkora

De Shweta Bala
Ilustrita de Sahana Bala

"Tag, vi estas ĝi!" kriis Maks dum li kuris trans la lernejan kampon dum la paŭzo. Estis bela kaj suna tago, kun tiom da aferoj por ludi en unu posttagmezo.

Max ĉirkaŭkuris ludante etikedon, kiam subite, li vidis a knabineto stumblas kaj falas sur la teron. Ĉiuj libroj, kiujn ŝi tenis, disiĝis sur la tero. La libroj malsekiĝis pro la matena roso sur la tero. Anstataŭ helpi ŝin leviĝi kiel afabla persono, Max komencis ridi pri ŝi kaj moki ŝin pri kiom mallerta ŝi estis. La knabino ekploris kaj ŝi foriris. Post unu horo, Max estis vokita al la oficejo de la rektoro.

Kiam Max alvenis, rektoro Huggins igis lin klarigi la situacion.
Kiam li finis, ŝi demandis lin: "Kial vi ridis pri ŝi anstataŭ helpi ŝin?"

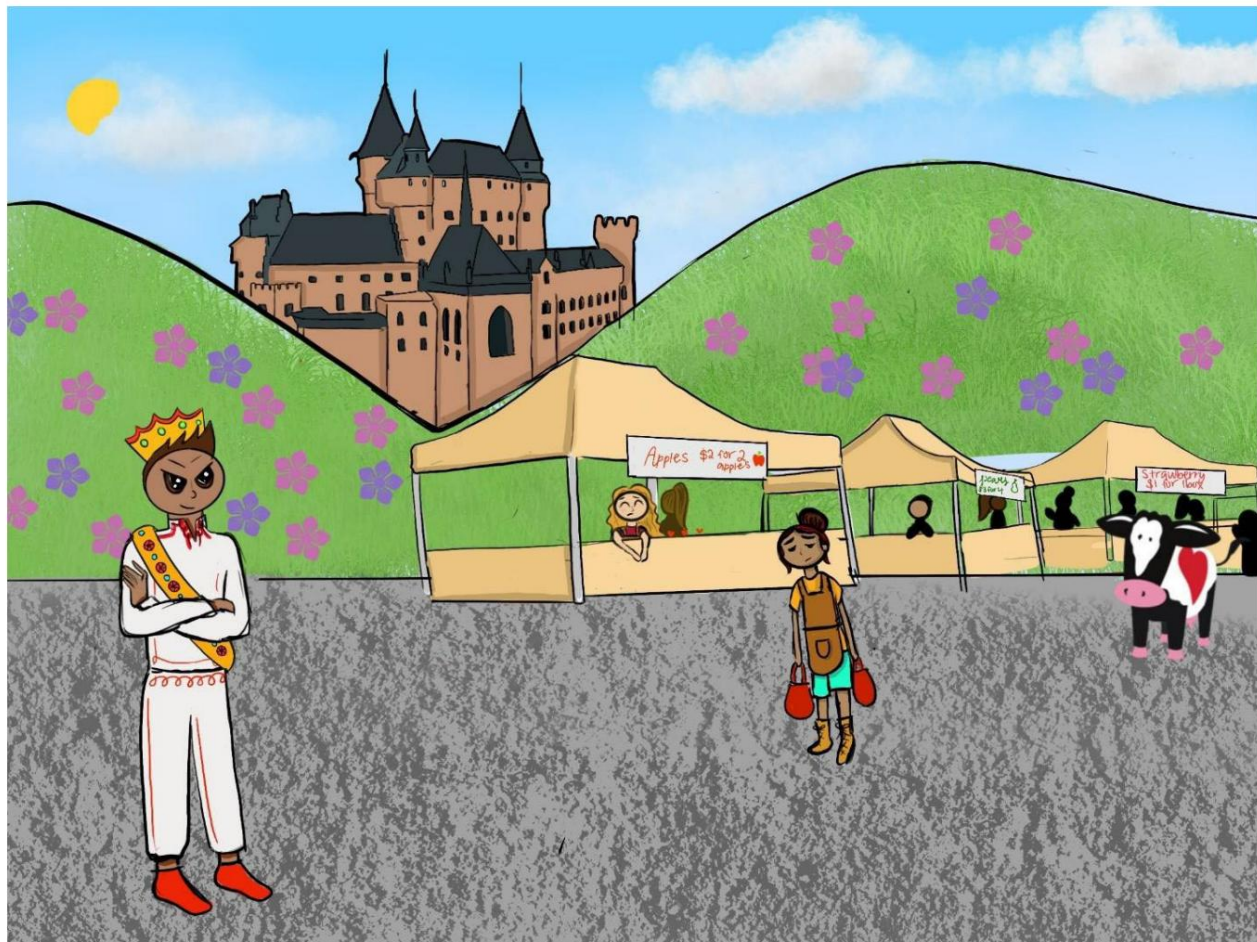
Max respondis, "Ŝi estis vere amuza kiam ŝi stumblis pro la rokoj."

"Vi ne devus fari tion Max. Se vi estus en ŝia stato, vi ankaŭ sentintus tre vundita. Vi devus montri bonkorecon al aliaj. Antaŭ ol vi foriros, jen libro, kiun mi sugestas legi. Vi povas iri nun."

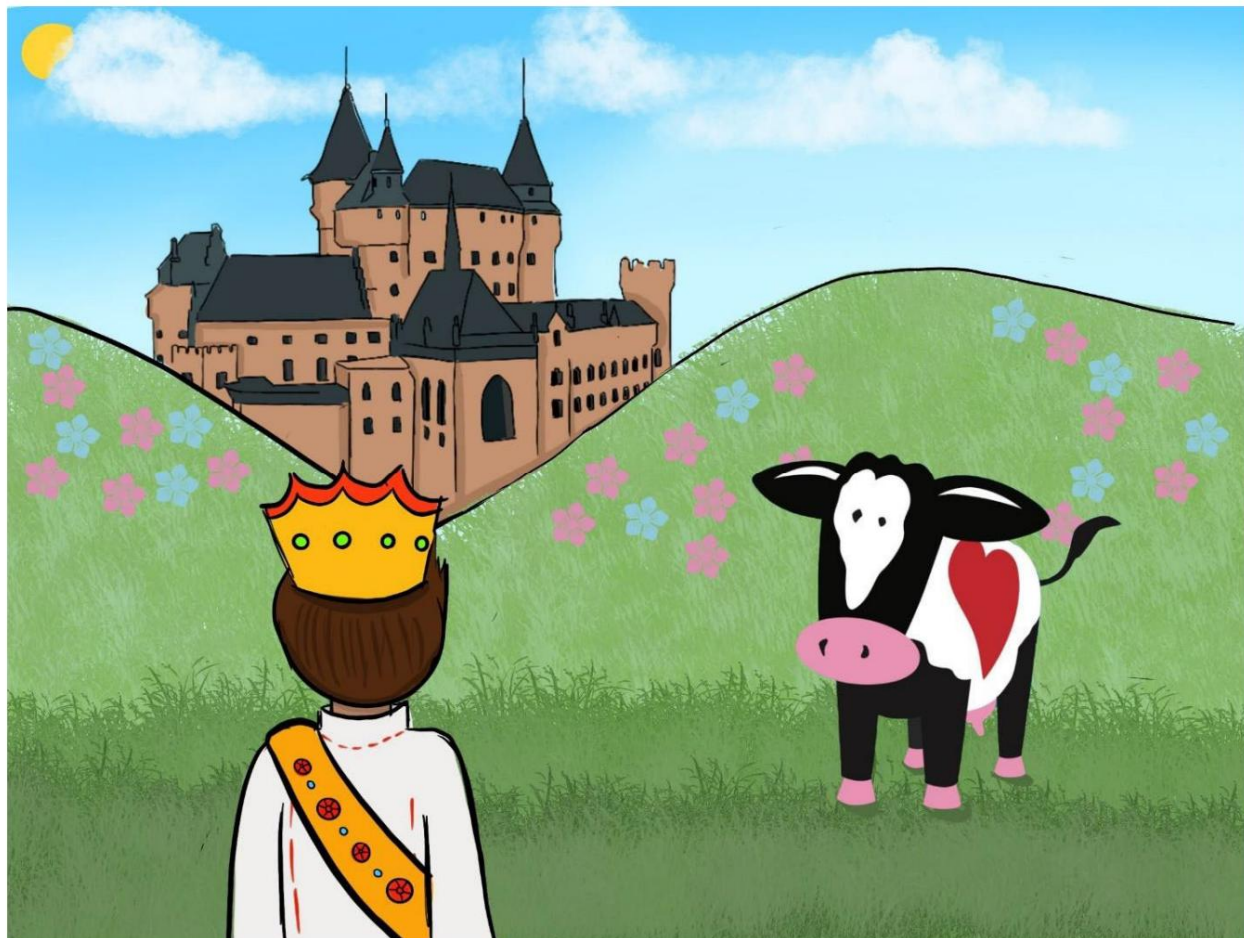
Ĝenita, Max forlasis la oficejon kaj iris reen al klaso.

Poste tiun vesperon, kiam Max finis sian lernejan laboron, li luktis por decidi ĉu legi la libron kiun la rektoro donis. Mi supozas, ke mi legos la libron, ĉar mi havas nenion alian por fini. Max pensis. Li malfermis la libron kaj komencis legi. La rakonto komenciĝis jene:

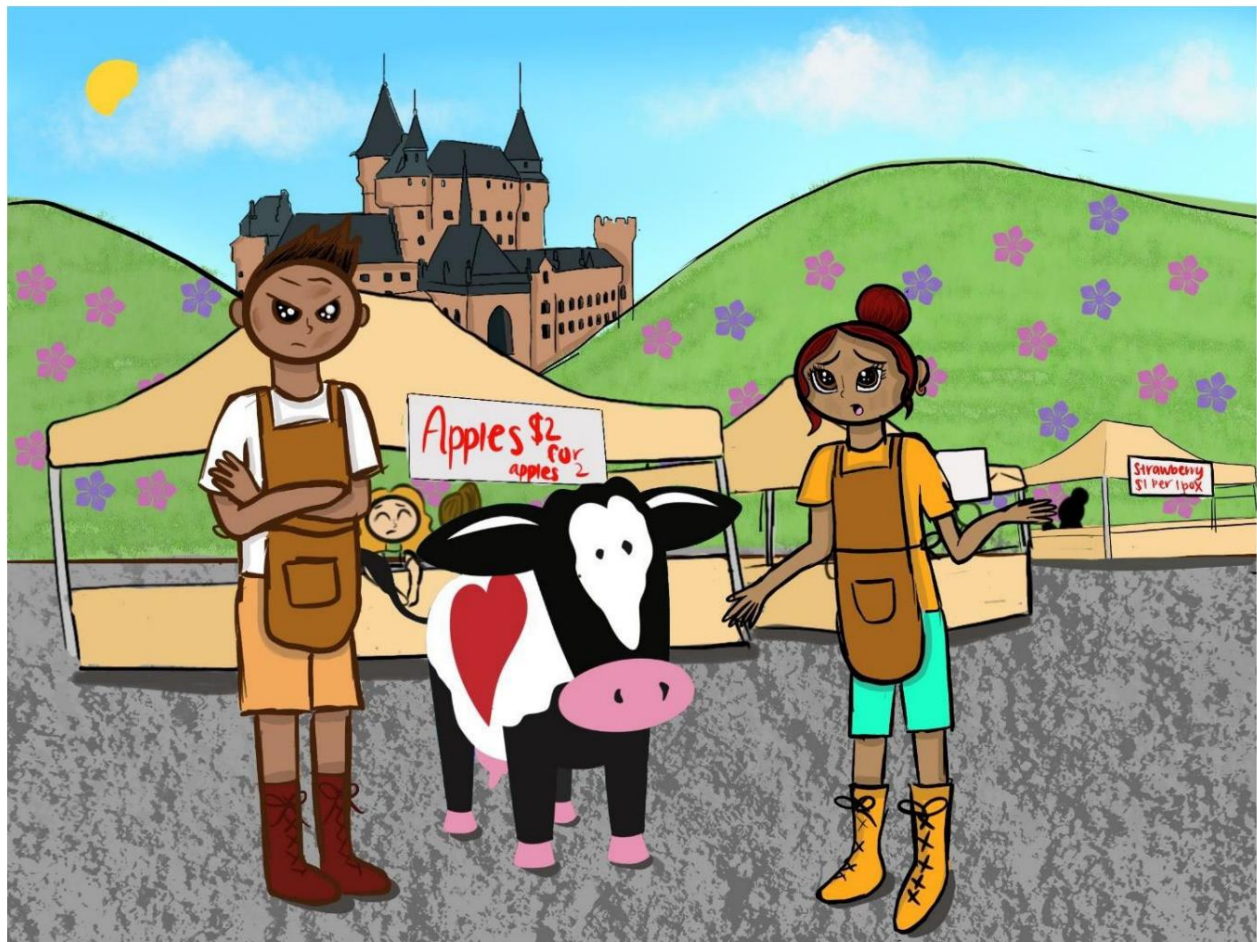

Iam, en la Regno de Boneco, vivis princo, nomata Princo Liam, kiu opiniis, ke li estas pli bona ol ĉiuj aliaj. Li kutimis esti tre malafabla kaj kritikis vilaĝanojn. Ĉiutage, li fanfaronus pri la palaco, kaj kiel li havis tiom da luksoj. Tiam, li komencus inciteti homojn pri kiom malpura la merkato estis. Multaj homoj ne ŝatis ĉi tiun lian konduton.

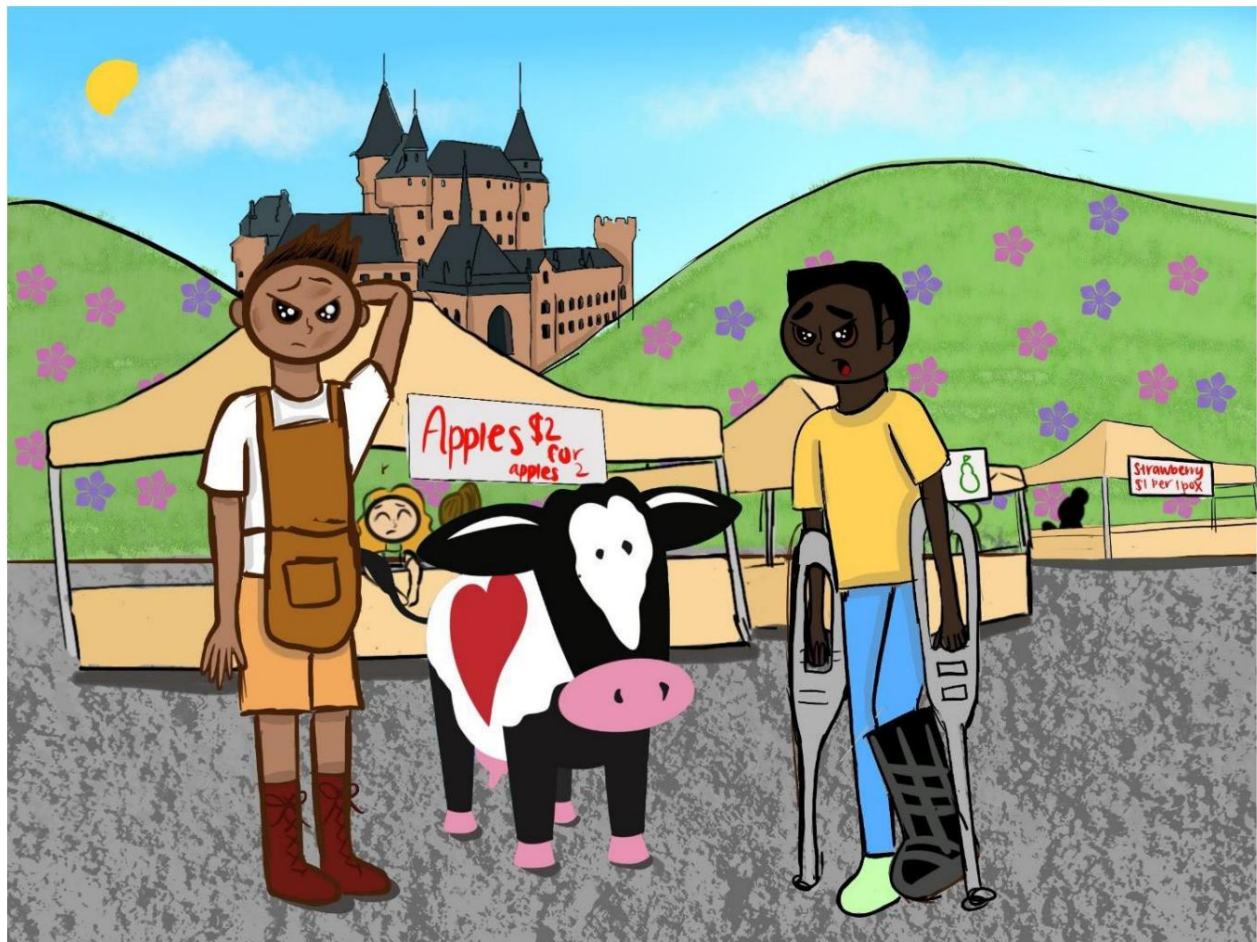
Aŭdinte pri la konduto de la princo, afabla bovino nomis Moozie decidis helpi lin.

Kiam Moozie alvenis tien, ŝi diris, "Saluton Princo de la Regno de Bonkoreco! Viaj vilaĝanoj estas ofenditaj pro viaj vortoj. Ni promenu ĉirkaŭ la vilaĝo kiel vilaĝanoj." Post iom da konvinkado, la princo konsentis kaj ili komencis sian promenadon ĉirkaŭ la vilaĝo kaŝvestite kiel vojaĝantoj. La unua vilaĝano kiun ili renkontis estis Isabella.

Moozie komencis konversacion, "Kia bela tago en la regno. Ĉu vi ne konsentas? Kiel fartas ĉi tiu regno? Ni pensas vivi ĉi tie."

Isabella respondis, "Mi amas promeni laŭ la stratoj en suna tago en la Regno de Bonkoreco. Ĉi tiu regno estas mirinda loko. La sola persono, kiun mi malŝatas ĉi tie, estas la princo. Lastatempe mi renkontis lin kaj fervore salutis lin. Li nomis miajn vestaĵojn malpuraj kaj malpuraj. Tiu signifoplena komento vere dolorigis min. Estas bedaŭrinde, ke li ne povas rigardi preter miaj vestaĵoj kaj aspektoj. Kiel princo mi pensis, ke li scios pli."

Rekoninte ŝin ili piediris al alia vilaĝano, Jakobo, kaj komencis hazardan konversacion pri vivo en la regno.

Jakobo respondis al Moozie, "Mi amas la vilaĝon krom la princo. Mi sentis min vundita pro tio, kion li diris al mi. Pasintsemajne, kiam mi rompis mian kruron, li nomis min kuniklo kiu saltas. Doloras min vidi, ke nia propra princo nomas homojn malbonaĵojn. Estas bedaŭrinde, ke li ne kapablas empati kun aliaj doloroj. Kiel princo mi pensis, ke li scios pli bone. Nun se vi pardonu min, mi devas iri."

Do, la princo kaj Moozie daŭrigis sian promenadon kaj renkontis Abigail.

Abigail rimarkis, "Ĉiuj estas afablaj krom la princo. Li estas vere malbona al aliaj kaj neniam afabla. Kiam mi diris, ke mi laboras por li en la palaca kuirejo kaj servas lin ĉiutage, li diris al mi, ke li neniam rimarkis, ke mi laboras en la palaco, kaj diris al mi, ke mi devas esti servisto. Estas bedaŭrinde, ke li malestimas homojn surbaze de la laboro, kiun ili faras kaj ne kapablas aprezi malfacilan laboron."

Ĝis nun, la princo aŭdis sufiĉe kaj petis reveni al la palaco. Reveninte, la princo diris, "Pardonu Moozie. Mi ne devus esti tiel malbona al ĉiuj vilaĝanoj. Se mi estus en ilia pozicio, mi ankaŭ sentintus vere ĉagrenita. Ne estas ĝuste nomi homojn malbonaj aferoj. Tio ne estas respektama. Ĉu vi povas pardoni min?"

Moozie pardonis lin kaj instruis lin ĉiam esti ĝentila al aliaj.

La sekvan tagon, la princo pardonpetis al la tuta najbareco, kaj diris al ili, ke li lernis sian lecionon esti afabla kaj afabla al homoj. La vilaĝanoj sciis, ke li lernis sian lecionon kaj akceptis lian pardonpeton. Ĉiuj en la Regno de Bonkoreco vivis feliĉe por ĉiam. Fine.

Max estis en profundaj pensoj dum kelka tempo.

En la lernejo, Max vidis la knabineon sidantan sur benko tute sola.

Li iris al ŝi kaj diris: "Mi bedaŭras pro tio, kion mi faris. Mi ne faris sciu, ke mi vundis homojn tiel malbone. Mi esperas, ke vi povos pardoni min."

La knabineto respondis: "Mi ĝojas, ke vi komprenas. Ĝi bezonas a pli granda persono por pardonpeti. Mia nomo estas Amy cetere."

"Ĝi plaĉas renkonti vin Amy. Mi estas Max. Ĉu vi volas ludi kune iom da tempo?" Amy ridis. "Certe. Tio estus bonega. Adiaŭ, Maks!"

"Adiaŭ, Amy!"

Ekde tiu tago, Max ĉiam memoris la rakonton kaj certe ĉiam estos bonkora al aliaj. Li helpis aliajn kiam ili bezonis ĝin, kaj neniam plu incitetis alian personon. Ĉiuj estis feliĉaj ke li ĉesis ĉikani. Tiun monaton en la lernejo, li estis selektita por la "Kindness Award".

***** LA FINO *****

Pri la kreintoj de Moozie's Magic of Kindness:

Shweta Bala estis 10 jarojn maljuna en 2020 kiam ŝi skribis "Moozie's Magic of Kindness" kaj studento de 5-a grado en reta lernejo - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la fratino de Shweta, ilustris la rakonton dum 15-jaraĝa kaj 9-a-grada studento ĉe Lynbrook High School en San Jose, Kalifornio.

Iliaj bonkoraj verkoj por Moozie kaj Children's Kindness Network estas:

Rakontoj:

- Mia kaj Moozie
- La Magio de Bonkoreco de Moozie
- Moozie kaj la Cirko

Poemo:

- Moozie Poemo

Enigmoj:

- Moozie Vortserĉo
- Disfragu la vortojn

Afiŝoj (kreitaj frue dum la Covid-pandemio):

Moozie Diras Porti Maskon

Moozie Lavas Manojn

La Orkestra Aventuro de Moozie®

Malkovrante Bonkorecon Per Muzika Vojaĝo

De Tom Easton (helpita de Farmisto Ted kaj Moozie®)

Ilustrite fare de Katie Olsen

[paĝo 3]

Nun ni aŭskultu la rakonton pri kiel Tiny Tinny Triangle aliĝis al la GRANDA orkestro de Moozie!

[paĝo 4]

Nun ĉiuj scias, ke Moozie la Bovino estas kiel eble plej afabla. Neniu alia estaĵo estas pli afabla ol ŝi.

Moozie staras milde svingante muŝojn per sia vosto, kiam la plej nova instrumento de la orkestro venas en la garbejpordo.

[paĝo 5]

Kaj Moozie diras, "Saluton, ulo. Kiel vi nomiĝas?"

"Mia nomo estas Tiny Tinny Triangle, sed ĉiuj nomas min TT," diras TT al Moozie.

[paĝo 6]

"Kial vi estas ĉi tie?" demandas Moozie.

TT diras, "Mi estas ĉi tie por aliĝi al la GRANDA orkestro, sed mi timas."

"Kial vi timas?" demandas Moozie.

TT diras: "Ĉar mi estas malgranda; pli malgranda ol ĉiuj aliaj instrumentoj. Mi estas nova. Mi konas neniun el la aliaj instrumentoj. Kaj mi ne scias la sonon, kiun mi faros kiam mi ludos muzikon!"

Moozie diras, "Nu, mia nova amiketo, mi konas ĉiujn instrumentojn kaj mi prezentos al vi ilin.

Ni volonte helpos vin trovi vian sonon. Ni iru al la sekcio de ŝnuroj!"

[paĝo 7]

Ĉar Moozie montras al violonĉelo ŝi rakontas al Tt ke Charley Cello estas unu el la plej maljunaj membroj de la orkestro.

TT ne atendas aŭdi kion alian Moozie devas diri, li simple kuras al la violonĉelo kaj diras, "Mi estas Tinny Triangle. Ĉu vi povas helpi min trovi mian sonon?"

[paĝo 8]

"Lasu min sola. Mi ekzercas. Mi estas multe tro grava kaj okupata por helpi tiajn vi. Iru vidi unu el la violonetoj; ili havas pli mallongajn kordojn kaj ŝatas etaĵojn. Eble ili eĉ ŝatus vin," grumblis Charley Cello.

[paĝo 9]

TT revenas al Moozie kaj diras, "Li ne estis tre agrabla."

"TT, ne ĉiuj kordinstrumentoj estas kiel Charley Cello," diras Moozie.

[paĝo 10]

Subite Baxter Bass krias, "Hej viro, ne maltrankviliĝu – estu trankvila! Ni ne ĉiuj estas tia ulo! Ni ĉiuj interkonsentas! Nu, almenaŭ ĉi tie en Baslando ni ĉiuj interkonsentas!"

[paĝo 11]

Kaj Viola Viola aldonas, "TT, bonvolu ne juĝi ĉiujn kordinstrumentojn laŭ la unua, kiun vi renkontas. Tamen, Charley ja diris, ke vi devus paroli kun la violonoj. Ili ludas alte kaj rapide kaj estas bona kaj amika grupo."

[paĝo 12]

Do Moozie kaj TT iras por renkonti Loretta Violin, kaj Moozie diras, "Saluton, Loretta. Ĉi tiu estas mia nova amiko kaj ĉi tiu estas lia unua provludo, sed li ne povas trovi sian sonon."

"Vi ne havas sonon? Kial mi memoras, kiam mi ne havis sonon. Sed tiam mi trovis la sekreton de mia sono," diras Loretta Violin.

TT demandas, "Ĉu la sekreto de via sono?"

"Jes, por mi la sekreto estis mia pafarko. Jen, vi provu ĝin; la arĉo elsaltas muzikon tuj el en vi!"

[paĝo 13]

Do TT prenas la arkon kaj komencas movi ĝin trans sian dekstran flankon, sed neniun sono. TT redonas la arkon al Loretta kaj diras, "Dankon, sinjorino Violin. Mi ne pensas, ke la arko estas la sekreto de mia sono."

"TT, ne maltrankviliĝu. Vi trovos vian sonon. Kaj vi scias kio? Vi kaj mi estas amikoj nun. Tuj kiam vi trovos vian sonon, vi povas reveni kaj ludi kun ni iam ajn. Moozie, kial vi ne transprenas TT al la lignaj blovinstrumentoj; Mi certas, ke ili tre volonte helpos vin."

[paĝo 14]

Dum ili turniĝas por foriri, Moozie diras al TT, "Ĉu vi fartas pli bone nun?"

"Jes mi faras. Loretta kaj ŝiaj amikoj estis afablaj kaj afablaj al mi, eĉ la granda baso estis bela. Mi ŝatis ilin ĉiujn," diras TT.

[paĝo 15]

Moozie montras al la unua seĝa klarneto, signalante al TT, ke li iru sin prezenti. Kaj TT diras: "Pardonu min, sinjorino. Mia nomo estas Tiny Tiny Triangle. Mi serĉas mian sonon. Ĉu vi povas helpi min?"

[paĝo 16]

Reeda Clarinet diras, "Vi havas iom da nervo! Vi estas triangulo. Vi apartenas al la malantaŭo de la orkestro.

Ĉu vi scias, kial ili metis triangulojn en la malantaŭon de la orkestro? Ĉar vi ne estas grava! Lasu min sola. Iru en vian lokon; en la malantaŭa vico!"

[paĝo 17]

Sentante malakceptita, TT reiras al Moozie, kaj Moozie diras, "Venu, amiketo. Mi volas, ke vi renkontu triopon de lignaj blovinstrumentoj: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe kaj Hobson Bassoon. Mi pensas, ke ili povus helpi vin trovi vian sonon."

[paĝo 18]

Kune ili iras, kaj Moozie diras, "Ĉi tiu estas mia amiko, TT. Li estas nova al la orkestro kaj li devas trovi sian sonon."

Billie Jo Piccolo rapide pepas, "Hej, ulo! Mi bezonis nur 10 sekundojn por trovi mian sonon. Ĉu vi pensas, ke vi povas bati tiun rekordon?"

[paĝo 19]

Olivia Hobojo trankvile diras, "Ne ĝenu Billie Jo, TT. Do vi serĉas vian sonon? Nu, ni ĉiu havas nian propran sonon profunde en ni. Kanoj estas la sekreto por la plej multaj el ni en ĉi tiu sekcio. Jen, TT, provu mian kanon.

Eble ĉi tio estas la sekreto de via sono."

Kaj Hobson Bassoon aldonas, "Jes, tio ĉiam funkcias por mi! Kanoj vibrigas kaj vivigas la tutan mondon. Antaŭen kaj provu - estas facile! Donu ĝin!"

[paĝo 20]

TT prenas la kanon, metas ĝin en sian buŝon kaj blovas. (Blovanta sono) Sed, ne estas sono. Do TT donas la Ree al Sinjorino Hobojo kaj diras: "Dankon, Sinjorino Hobojo, vi estas tre afabla. La kano ne estas la sekreto. La kano funkcias bele por vi, sed ĝi simple ne funkcias por mi."

"Vi trovos vian sonon, mi scias, ke vi trovos. Jen ideo. Vi estas farita el metalo! Kial vi kaj Moozie ne provas la latunsekcio? Ili estas tuj apud ni!"

[paĝo 21]

Dum TT marŝas kaj rigardas la brilajn kornojn, trumpetojn kaj trombonojn,

[paĝo 22]

Li hazarde enpuŝas en tre granda instrumento. TT renkontis la orkestran ĉikananton, Max Tuba.

Maksimumo Tuba grumbas, "Atentu kien vi iras, vi grincado! Foriru de ĉi tie antaŭ ol mi krevos vin el ĉi tie!"

[paĝo 23]

Kaj Moozie diras, "Max Tuba, tio ne estis afabla. Li intencis nenian malbonon; estis akcidento. Ĉi tiu estas lia unua tago, kaj li serĉas sian sonon."

Ĉar la brila latuna haŭto de Max Tuba ruĝiĝas pro embaraso, li murmuris kaj ĝemas kaj klarigas sian gorĝon kaj diras: "Ahhh, pardonu tion. Mi pensis pri neniuj krom mi. Hej! Eble tiu glitiga, glitanta trombono povas helpi vin trovi vian sonon."

[paĝo 24]

Nu memorante, ke Moozie diras, ke oni ĉiam estu afabla, TT stariĝas rekte kaj diras al Max Tuba:

"Dankon pro ĉi tiu sugesto, sinjoro Tuba. Vi estas tre granda kaj hela. Mi iros vidi la trombonon kaj demandas lin, ĉu li povas helpi min trovi mian sonon."

Gruff Max Tuba moliĝis kaj diras, "Mia plezuro. Bonŝancon, infano, kaj bonvenon al la orkestro."

[paĝo 25]

Moozie demandas al TT, "Ĉu vi rimarkis, kiel via afableco helpis ŝanĝi la melodion de Max?"

[paĝo 26]

Ĝuste tiam Ramon Trombone diras: "Hej, compadre, glitu ĉi tien. Mi estas Ramon. La tuta latuna sekcio havas neniun bovaĵon kun vi."

Tiam Ava Horn diras, "Ĉu vi serĉas vian sonon? La sekreto de nia sono estas multe da aero kaj buŝpeco. Aŭskultu..."

[paĝo 27]

"Mi estas Donald Trumpet, mi scias multon pri ĉio! Ramon, donu al TT vian buŝpecon! Eble ĝi estas la sekreto de lia sono. Ĉio, kion vi devas fari, estas zumi viajn lipojn kaj blovi vere forte."

[paĝo 28]

Do TT prenas la buŝpecon kaj batas kaj batas kaj batas. Sed ne estas sono. Senluziigita, TT redonas la buŝpecon al Ramon Trombone kaj diras: "Dankon, Ramon, sed la buŝpeco ne funkcias por mi. Ĝi funkcias bonege por vi kaj viaj brilaj latunaj amikoj. Vi ĉiuj sonas tiel bone! Ĝi igas min fieri esti brila kaj en ĉi tiu orkestro."

[paĝo 29]

Dum ili foriras, Moozie diras al TT, "Mi estas tiel fieri pri vi pro tio, ke vi tiom klopodis per la buŝpeco, kaj ke mi afablas kun Ramon kaj ĉiuj latuninstrumentoj. Via bonkoreco igas aliajn senti bonajn."

"Esti afabla ankaŭ faras min senti bone," diras TT. Dum TT sentas sin bone pri sia bonkoreco al la aliaj instrumentoj, li daŭre estas maltrankvila pri trovado de sia sono.

[paĝo 30]

Li diras, "Moozie, ni estis ĉe la kordoj. Ni estis al la lignaj blovinstrumentoj. Ni estis en la latuna sekcio."

[paĝo 31]

"Kie alie ni povas serĉi mian sonon?"

[paĝo 32]

"Ha ha, estas unu loko en kiu ni ne estis. Kial mi ne pensis pri ĉi tio antaŭe? Tie oni tenas mian bovinsonorilon. Ni iru al la perkuta sekcio."

[paĝo 33]

Tiam ili aŭdas Jack Timpani krei, "TT Triangulo, revenu ĉi tien viro. Bonvenon al la malantaŭa vico, kie la plej multaj el ni stariĝas kaj moviĝas dum ni muzikas. Mi aŭdis pri vi. Vorto estas, ke vi estas la nova frapinstrumento, kiu serĉas vian sonon. Vi venis al la ĝusta loko; Perkutado ESTAS parolata ĉi tie. Aŭskultu miajn amikojn. Mi havas ideon, kial vi ne ruliĝas por vidi mian plej bonan amikon, Cadence. Hej, Cadence! Mi volas, ke vi renkontu la varman novan triangulon. Li estas afabla animo, kaj ŝarĝita de talento; helpu lin agi!"

[paĝo 34]

Moozie kaj TT iras por renkonti Cadence Snare-Drum, de la fama Drum-familio. Cadence bonvenigas ilin dirante, "Saluton, TT, mi estas Cadence. Mi ludis en grandaj bandoj, malgrandaj bandoj, marŝbandoj kaj rok-bandoj. Aŭskultu la ritmon de mi kaj miaj amikoj."

Mirigita de ĉiuj sonoj de Cadence kaj liaj amikoj, TT diras, "WOW!"

Kadenca tamburo diras, "Jes, TT, kaj ĉu vi scias, ke multaj el tiuj sonoj estas faritaj de "malvarmaj notoj" same kiel vi?"

Tiam Cadence montras malgrandan batilon kuŝantan proksime kaj diras: "Kontrolu ĝin TT; ĝi povus esti la sekreto de via sono."

[paĝo 35]

Prenante la batilon, TT diras, "Mi trovis ĝin. Mi trovis mian sonon!"

Moozie muĥis feliĉe ĉar ŝia amiko trovis tion, kion li serĉis... la sekreton de sia sono. TT ne plu timis.

[paĝo 36]

La malsamaj sekcioj de la orkestro okupiĝis pri ekzercado de siaj propraj partoj sed ni vidu kio okazas kiam ni kunigas ĉiujn!

[paĝo 37]

Moozie volas, ke vi memoru, kiam vi estas afabla, vi sentas vin bone, la persono, al kiu vi bonvolas, sentas sin bone ... kaj ĉiuj, kiuj vidas vian bonfaran agon, ankaŭ sentas sin bone.

Vi vidas, esti bonkora helpas nin ĉiuj ludi kune kaj fari belan muzikon ... kiom ajn malsamaj ni povas esti!